

कः प्रकाशः) Joga. 1, 36. °मती त्रिषुप् diejenige Form der Trishubh, welche drei Pāda mit je 12 und einen mit 8 Silben hat. Je nach der Stellung des letzteren heisst sie पुरस्ताङ्ग्योतिस् मध्ये० oder उपरिष्ठाङ्ग्योतिस् (darnach ist der Artikel उपरिष्ठाङ्ग्योतिस्मती zu verbessern) RV. Pañt. 16, 46. KHANDAS 6. — 2) m. a) N. einer der 7 Sonnen beim Untergang der Welt VP. 632, N. 6; vgl. ज्योतिषीमत्. Sonne überh. ČABDAR bei WILS. — b) Bez. des 3ten Fusses von Brahman KUĀND. Up. 4, 7, 3. 4. — c) N. pr. eines Sohnes des Manu Svājām̄bhuva HARIV. 415. des Manu Sāvarṇa 467. N. pr. eines Königs von Kuçadvīpa, eines Sohnes des Priyavrata, VP. 162. 198. — d) N. pr. eines Gebirges BHAG. P. 5, 20, 4. — 3) f. °मती a) Nacht (die durch die Gestirne Erhellte) RĀGĀN. im CKDA. — b) Cardiopermum Halicacabum, eine kletternde einjährige Pflanze, AK. 2, 4, 5, 15. RATNAM. 22. Suçā. 1, 144, 19. 145, 6. 157, 6. 182, 16. 2, 62, 3. 63, 6. 174, 15. VARĀH. Brh. S. 47, 39.

ज्योतिस् (von ज्युत्) U. n. 2, 106. f. n. TAIIK. 3, 5, 20. 1) n. a) Licht, Helle, Schein (Gegens. तमस्) der Sonne, Morgenröthe, des Feuers, Blitzes, Himmels, Tages u. s. w.; auch pl. AK. 3, 4, 20, 232. H. 99. a. n. 2, 580. MED. s. 21. उत्सूर्ये॒ ज्योतिषा॑ देव॑ ईति॑ RV. 4, 13, 1. 1, 124, 1. AV. 12, 1, 15. रात्य॑ तमो॒ अदंधुर्ज्योतिरहन्॑ RV. 10, 68, 11. इ॒ अेष्टु॑ ज्योतिषां॑ ज्योति॑ रागात्॑ दie Us has 1, 113, 4. 92, 4. ज्योतिरोपि॑ (अभ्यः) 8, 44, 17. रोदेसो॑ ज्योति॑षा॑ वङ्ग्निरातनेत्॑ 2, 17, 4. 1, 87, 10. 3, 2, 3. 6, 9, 4. यथाग्निरिन्धनैरहो॑ महायोति॑ प्रकाशते MBH. 14, 1154. विद्युत॑: RV. 7, 33, 10. AV. 4, 10, 1. प्रभातरलै॑ ज्योति॑: so v. a. Blitz Cāk. 28. एकं॑ ज्योति॑: ein einzelner Blitzstrahl 126. वै॑ ज्योतिषा॑ वि॑ तमै॑ वर्वर्य॑ RV. 1, 91, 22. गृच्छु॑ ज्योति॑: पित॑रो॑ अन्वविन्दन्॑ 7, 76, 4. 4, 1, 14. 3, 34, 4. व्यवात्॑ ज्योतिरभूदप्॑ लत्तमो॑ घ्रन्तमीत्॑ AV. 8, 1, 21. des Auges, sowohl von der Sehkraft als auch von dem Glanze, den das Auge ausstrahlt: ज्योतिरन्धाधे॑ चक्रयुर्विच्छिन्ने॑ RV. 1, 117, 17. ज्योति॑: प्रह्लीणा blind MBH. 1, 6817. ज्योति॑: (ज्योति॑स् = दृष्टि॑ आगे AK. MED. = दिश्, soll heißen दग्ध, H. an.) पश्यति॑ द्वागाणि॑ 6853. न्यनसमुत्थं॑ ज्योतिरत्रैव वै॑: (अधत्त) RAHG. 2, 75. वल्मी-करन्दे॑ ददशे॑ खयोते॑ इव ज्योतिषी॑ BHAG. P. 9, 3, 3. 4. 7. des Mondes im pl. Cāt. Br. 10, 4, 2, 2. नक्तत्रातारागहनं॑ ज्योतिर्भवामते R. 1, 33, 16. — ज्योति॑ रवादम्॑ अस्तु ज्योति॑: प्रतिष्ठितम्॑ ज्योतिष्यापः प्रतिष्ठिताः TAITT. UP. 3, 8. वायोरपि॑ विकुर्वाणाहिराचिङ्गु॑ तमोनुदम्। ज्योतिरुत्पव्यते॑ भास्वतद्वृगुणामु-च्यन्ते॑ || M. 1, 77. ज्योतिष्य विकुर्वाणादापै॑ रसगुणाः॑ स्मृताः॑ 78. JĀG. 3, 70. BHAG. P. 3, 8, 8. fgg. शब्दः॑ स्पर्शश्च द्रूपं॑ च त्रिगुणं॑ ज्योतिरुच्यते MBH. 12, 6852. ज्योतिषा॑ चतुष्पादा॑ द्रूपं॑ स्पर्शं॑ वेति॑ च वायुना॑ 6846. ज्योति॑: पश्यति॑ चतुर्भ्याम्॑ 6849. पृथिवी॑ वायुराकाशमाप्तो॑ ज्योतिष्य पञ्चमम्॑ R. 5, 94, 5. die drei Licher d. i. die Erscheinung des Liches in den drei Weltgebieten: (प्राणाति॑तः) त्री-पि॑ ज्योतिरोपि॑ सत्तते VS. 8, 86. AV. 9, 5, 8. MBH. 3, 10660. personif. als Feuer, Wind, Sonne Cāt. Br. 11, 5, 8, 2. ČĀNKU. Cā. 16, 21, 2. Ind. St. 2, 83. 303. उत्तरे॑ ज्योतिषी॑ NIU. 7, 20. 23. ज्योतिष्करु॑ beleuchten: यथातिष्य॑ ज्योतिष्कृता॑ परिवर्वेष्टि॑ TBR. 2, 1, 2, 9. — b) pl. die Gestirne AK. H. 107. H. an. MED. ज्योतिषां॑ रविरंसुमानकृम्॑ BHAG. 10, 21. M. 1, 38. 12, 49. R. 1, 60, 30. 31. 2, 28, 12. 5, 31, 5. Suçā. 1, 113, 16. Cāk. 168. VARĀH. Brh. S. 2. 8. ad HIT. I, 17. ज्योतिषां॑ चोपर्मङ्गले॑ M. 4, 105. ज्योतिर्गणा॑: 142. VARĀH. Brh. S. 27, a, 3. द्वितीयमित्र चाकाशं॑ पुष्पज्योतिर्गणावृतम्॑ R. 5, 17, 7. ज्योतिरुद्धमन्॑ P. 1, 3, 40, 2. ज्योतिषामयनम्॑ der Lauf der Gestirne, die Regeln

darüber, das ज्योतिषामयनम्॑ LÄTJ. 4, 8, 1. du. Sonne und Mond: ज्योतिषोरुपसर्गः: auffallende Erscheinungen an Sonne und Mond GOBH. 3, 3, 16. हौ॒ ज्योतिरिन्द्र॑ die beiden Fürsten unter den Gestirnen, Sonne und Mond CĀTR. 1, 28. — c) das Licht der himmlischen, ewigen Welt, diese Lichtwelt selbst ज्योतिरुत्तमम्॑ VS. 20, 21. AV. 18, 3, 64. उत्तरम्॑ 1, 9, 1. तृतीयम्॑ RV. 10, 56, 1; s. u. a): अमृता॑ अभूमाणम्॑ ज्योतिरविदम्॑ देवान्॑ RV. 8, 48, 3. VS. 8, 52. RV. 9, 4, 2. ज्योतिषस्तप्ती॑ Mitra-Varuna 1, 23, 5. अत्यरिक्तादिवामारुण॑ देवो नाकस्य पृष्ठात्स्वरूपीतिरग्मङ्कम्॑ AV. 4, 14, 3. VS. 17, 67, 72. पत्र॑ ज्योतिरुद्धम्॑ यस्मि॑ लोके स्वर्दितम्॑ RV. 9, 113, 7. महा॑ ज्योतिषः परमे॑ व्योमन्॑ 4, 30, 4. AV. 11, 1, 37. तदेवा॑ ज्योतिषो॑ ज्योतिरपुर्व्याप्तसते॑ इमतम्॑ CĀT. BR. 14, 7, 2, 20. — d) das Licht als das himmlische Lebensprincip in den Geschöpfen, die Intelligenz in den vernünftigen Wesen: इ॒ द्वे॑ ज्योतिर्कृद॑ य आकृत्य॑ यत्॑ RV. 6, 9, 6 (vgl. AV. 10, 2, 31. CĀT. BR. 10, 6, 2, 2). यत्प्रज्ञानमृतं॑ चेतो॑ धृतिश्च पञ्चोत्तरमृतं॑ प्रजाम्॑ VS. 24, 3. अजस्य AV. 16, 2, 5. ज्योतिषामपि॑ तज्ज्योतिस्तमसः॑ परमुच्यते॑। ज्ञानं॑ ज्ञेयं॑ ज्ञानगम्यं॑ वृद्धि॑ सर्वस्य धिष्ठितम्॑ || BHAG. 13, 17. यो॑ इति॑ सुखो॑ इत्तरा-गमस्तथात्यर्ज्योतिरेव यः। स योगी॑ ब्रह्मनिर्वाणं॑ ब्रह्ममूर्तो॑ इधिगच्छति॑ || 3, 24. — e) das Licht als Bild für ungehemmtes Leben, Freiheit, Freude; Hülfe, Heil, Sieg; vgl. den Gebrauch von lux und φῶς, φῶι. अभ्य॑ ज्योतिरश्याम्॑ RV. 2, 27, 11. स्वर्वज्योतिरभ्य॑ स्वस्ति॑ 6, 47, 8. 10, 36, 3. 2, 28, 7. उत्तु॑ ज्योतिरश्यते॑ देवपुष्टे॑ 6, 3, 1. 9, 91, 6. 94, 5. VS. 14, 17. ज्योतिर्भाष्य कृएववैवकाणि॑ यद्यवे॑ RV. 1, 55, 6. नि॑ दस्यंरोक्तो॑ अम्॑ आज उत्तु॑ ज्योतिर्भ-नयन्नायाय॑ 7, 5, 6. 101, 2. 2, 11, 18. जीवा॑ ज्योतिरशीमालि॑ 7, 32, 26. कर्तारं॑ ज्योति॑: समत्सु॑ 8, 18, 10. मृक्षा॑ असुन्त्वतो॑ वयो॑ भूरि॑ ज्योतिरोषि॑ सुन्त्वतः॑ 51, 12. 13, 5. 4, 23, 1. 9, 35, 1. अस्य॑ देवा॑: प्रादेशि॑ ज्योतिरस्तु॑ AV. 4, 9, 2. पराकृ॑ ज्योतिरपैर्वं॑ ते॑ श्वर्वाक॑ 10, 1, 16. 8, 8, 17. ग्रामु॑: ज्योति॑: CĀT. BR. 14, 1, 2, 33. (वायुः) ज्योतिर्महाति॑ देविनाम्॑ Suçā. 1, 261, 18. — f) so v. a. ज्योतिष्माम, als N. des 4ten und 6ten Tages des sechstägigen Abhiplava: ज्योतिष्मारपुरिति॑ स्तोमेभिर्यति॑ AIR. Br. 4, 15. उपतो॑ ज्योतिषा॑ पञ्चलै॑ यति॑ ebend. CĀT. BR. 12, 2, 2, 1. 12. 13, 3, 4, 3. TS. 7, 9, 11, 3. ÀCV. CĀ. 12, 5. KĀTJ. Cā. 20, 8, 14. Sch. zu 1, 2, 12. 7, 1, 4. LÄTJ. 4, 8, 5. — g) bestimmte Sprüche, welche das Wort enthalten: अपिज्योतिस्॑ u. s. w. LÄTJ. 1, 8, 13. — h) ein best. Metrum (32 Kürzen + 16 Längen) COLEBR. Misc. Ess. II, 153 (4, 1). 87. Vgl. u. ज्योतिष्मत्॑ 1. am Ende. — i) ज्योतिष्प 2. H. 230. — k) (wie auch die Namen für Feuer) myst. Bez. des Buchstabens त Ind. St. 2, 316. — 2) m. a) Feuer. — b) die Sonne H. a. n. (ohne Angabe des Geschlechts). MED. RUDRA bei UÉÉVAL. zu UNĀDIS. 2, 111. — c) = मेयिका Trigonella foenum graecum RĀGĀN. im CKDR. — d) N. pr. eines Sohnes des Manu Svārokisha HARIV. 429. eines Marut's 11545. — Vgl. चित्र॑, दक्षिणा॑, प्रकृति॑, स०, क्षिराय॑ u. s. w. ज्योतिस्तत्त्वं॑ s. u. ज्योतिषः। ज्योतिस्सात्॑ (von ज्योतिस्॑) adv. zu Licht, in Licht; in Verb. mit कर॑ erheben BHATT. 9, 85. ज्योतिःसामन्॑ (ज्योतिस्॑ + सा॑) n. Bez. eines Sāman Ind. St. 3, 217. ज्योतिःसिद्धात्॑ (ज्योतिस्॑ + सि॑) m. Titel eines astr. Werkes Verz. d. B. H. No. 1168. ज्योतिरत्॑ (ज्योतिस्॑ + रत्॑) m. N. pr. eines Schlangendämons VJUTP. 87 (ज्योतिरत्॑).